

Aşk 101

SELAMİ ÖKTEM

Günden güne küçük bir köye dönüşen dünyada bilgiye hızlı ve kolay ulaşabiliyoruz. Bunun iyi bir şey olması gerektiğini düşünüyor olmama rağmen sadece doğru bilginin değil aynı zamanda yalan veya yanlış bilginin de kendine boy gösterecek alan bulmakta zorlanmıyor olması; “yalancının, ahlaksızın, hainin...” sanki öyle değilmiş de tam tersiymiş gibi gözleri boyayabiliyor oluşu, içimden “acaba yanılıyor muyum?” diye geçiriyor. Bunu yıllar önce yazdığım bir yazı ile iyice anlamıştım. Başlığı “Evde hayvan beslemeyin, hatta sokakta bile.” olan yazım ile aslında insanların hayvanlara yaklaşıırken takındıkları çekingen tavrı, günümüz dünyasında etrafımızı saran çoğu teknolojik olmak üzere birçok tehlikeye karşı gösteremiyor olduklarını ve hayvanların hayatımıza nasıl da olumlu katkılar sağlayabileceklerini ortaya koymak istemiştim. Ne yazık ki yazımın içeriğini okumayan, sadece başlığına bakarak beni hayvan düşmanı sananlar tarafından hakaretlere varan sözler işittim. Bir anda yayılmıştı yazım. Yalan ve yanlış ifadeler de bir anda yayılmıştı. Bilginin değil de doğru bilginin yayılması konusunu aklını başında, sorgulayan, araştıran sosyal medya kullanıcılarına ve vicdan sahibi ahlaklı gazetecilere bırakarak, bugün bana yıllarca önce yaşadığım bu anımı hatırlatan başka bir şeyden bahsetmek istiyorum.

Yakın zamanda internette ikinci sezon bölümleri ile yayına giren AŞK 101 dizisinin tüm bölümlerini izledim. Sonuç olarak bir film-dizi eleştirmeni değilim. Dolayısıyla dizi hakkında hüküm vermek bana düşmez ancak Türkiye’de bulunan bir lisedeki öğrencilerin hem aileleri hem arkadaşları hem de öğretmenleri ile olan ilişkilerinin konu edildiği bu dizide, benim daha önce hiç okulda karşılaşmadığım bir görüntü çizilmiş. Bu tablo İstanbul’da veya bir başka büyük şehirde belki de doğrudur ya da o şehirlerde yaşanılanlar olduğu gibi (umarım değildir.) yansıtılmıştır. Bunu da kabul edebilirim ancak böyle bile olsa istenmeyen davranışların hele hele de gençlere yönelik yapılan bir yapıtta bu kadar çok kullanılmasını doğru bulmuyorum. Dizide izleyiciye verilmesi hedeflenen duygu ve düşünceler elbette güzel ancak bu güzel duygu ve düşünceleri izleyiciye verirken aynı zamanda da olumsuz örnekler ve olumsuz davranışlar çokça dikkat çekiyor. Bence dizideki bu olumsuz tutum ve davranışlar, izleyiciyi (özellikle de gençleri) en az verilmesi hedeflenen duygu ve düşünceler kadar etkiliyor. Bu durum yukarıda bahsettiğim doğru bilginin yanında yalan, yanlış bilginin de hızla yayılabilir olması gibi bir durum oluşturarak, izleyiciye verilmesi gereken güzel duygu ve düşüncelerin yanında olumsuz tutum ve davranışların da belki farkında olmadan izleyiciye rol model oluşturmaya sebep oluyor.

Orhan Pamuk ünlü romanı Masumiyet Müzesi hakkında verdiği bir röportajda şöyle der: “Bana kalırsa hayattaki önemli değerler: Bağlılık, aşk, yalnızlık, korku, ölüm, kardeşlik, aile, dostluk gibi şeylerdir. Masumiyet Müzesi’nin temaları bunlardır. Bir roman en sonunda hayatın anlamı ve mutluluk ile ilgili olmalıdır. Masumiyet Müzesi’ni de bilinç olarak iki kavramla -hayat ve mutlulukla -açtım ve kapadım.” Sonuna kadar katıldığım bu yorumu aslında biraz da eksik bulurum. Sadece roman için değil sanatın hemen hemen her dalında yukarıdaki gibi bazı değerler aramak gerekir diye düşünüyorum. Öğretmen yanım beni baskılıyor olabilir ama bir sanat eseri, gözümde, ederinden çok sağladığı fayda kadar kıymetlidir. Her bir eser, hayat ve mutluluk ile olan bağını gerek insani gerekse de sosyo-kültürel değerlerimiz ile birlikte bizlere yol göstererek pekiştirmelidir. Bu bir roman da olabilir, film, dizi, heykel, resim ya da dijital içerik de olabilir. Aşk 101’de bu değerlerden bazılarını kazandırmaya çalışmış, kendisine güzel hedefler belirlemiş ancak bunu yaparken sosyo-kültürel

ve toplumsal değerlerimize gereken özeni gösterememiş, içeriğindeki olumsuz tutum ve davranış öğeleri sebebiyle de yanlış olduğuna inandığım yönlendirmelere de neden olmuş gibi görünüyor.

Türk yapımı olmayan sanat eserlerinde bizlere ait sosyo-kültürel izlerle karşılaşmamız zaten çok zor ve bunları engelleyelim veya yasaklayalım demek doğru olmaz. Ancak hiç değilse bizler ürettiğimiz eserlerde kültürümüze sahip çıkalım. Gurur duyulacak tarihimizin bizlere bıraktığı değerleri bu kadar kolay harcamayalım. Ürettięimiz sanat eserlerinde bunlara dikkat etmezsek bizi biz yapan değerlerimizi kaybederiz. Geçmiřimizi kaybettik diye düşünürken geleceğimizi de kaybederiz.